

ren 1989 ud af deres tildelte tipsmidler anvender beløb til udarbejdelse af en handlingsplan, der viser, at danske idrætsorganisationer og sportsfolk ved selvjustits kan forhindre ethvert forbrug af dopingmidler.

Socialdemokratiet fastholder i øvrigt, at penge, der via lottoloven ydes til breddeidrætsformål, på ingen måde må kanaliseres over til eliteidræt.

Socialdemokratiet glæder sig over, at denne lov giver bedre vilkår for vore mange tusinde frivillige foreninger og deres tusindvis af dygtige ledere. Vi glæder os også over, at vi er i stand til at yde store beløb til de mange humanitære organisationer. Ændringsforslagene vil gøre det muligt at tilføre mange penge til ungdommens friluftsliv og til et utal af kulturelle formål.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag. Mindretallet vil redegøre for sin stiling til de øvrige ændringsforslag ved lovforslagets 2. behandling. Mindretallet stiller sig i øvrigt ganske uforstående over for, at Folketingets øvrige partier ikke har ønsket at medvirke til en diskussion om fordelingen af de kommende lottopenge.

Socialistisk Folkeparti har aldrig anset det for en naturlov, at fordelingen af næsten alle indtægterne fra indførelsen af et nyt statsligt talloteri skulle være indbygget i selve lovteksten. Dette anser SF for en usædvanlig fremgangsmåde, som i hvert fald ikke er almindeligt forekommende.

SF har set fordelingen af lottopengene som en enestående chance for at give det danske kulturliv, herunder naturligvis også idrætten, et højest tiltrængt løft midt i denne nedskærings-tid.

SF mener stadig, at de små forbedringer, som er fremkommet under udvalgsbehandlingen, er utilstrækkelige, og SF vil gerne udtrykke den mistanke, at baggrunden for de øvrige partiers afvisning af at ville diskutere fordelingen af lottopengene er en angst for at lægge sig ud med de magtfulde idrætsorganisationer.

SF finder det endelig ganske grotesk, at lottopengenes fordeling til idrætten ikke indeholder nogen garanti for, at disse penge bliver brugt til aktiviteter blandt aktive idrætsudøvere.

Der er heller ingen garanti for, at de stadig flere uorganiserede idrætsfolk bliver tilgodeset.

Endelig vil SF anbefale, at den indbyggede revisionsbestemmelse i loven bliver gjort parallel med vedtagelsen af lov om folkeoplysning. Derved vil der blive frigivet økonomiske midler, som med fornuft vil kunne finansiere dele af denne lov.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af Socialistisk Folkeparti stillede ændringsforslag.

Mindretallet udtaler, at grunden til, at nærværende lovforslag overhovedet er nødvendigt, er, at lovgivningsmagten ikke for længst har ophævet de pietistisk begrundede hasardforbud fra 1700-tallet.

Stod det til Fremskridtspartiet, ville der ske en øjeblikkelig total ophævelse af den lovgivning sammen med de titusinder af andre skadelige lovparagraffer, som Folketingets flertal stadig holder i kraft.

Skulle man alene give en lottolov, ville den bedst kunne udformes i tre – og kun tre – ord: »Lotto er tilladt«.

En af Danmarks store ulykker er nemlig, at lovgivningsmagten har afskåret tusindvis af menneskelige handlingsmuligheder ud fra den selvgode fejlsvurdering, at lovgiverne bedst skulle vide, hvad de enkelte skal og må. Hver gang en af disse spændetrojer løsnest, bliver det bedre for danskerne. Det foreliggende lovforslag rummer derfor det gode, at det ophæver forbudet mod lottospil. Derfor er det et fremskridt, også selv om der kun lindes en smule. Der er lang vej til en rimelig grad af personlig frihed for den enkelte, og lovforslaget er unødigt restriktivt på et væld af punkter, men som altid stemmer Fremskridtspartiet ja til alt, hvad der repræsenterer et fremskridt, uanset hvor lille, magert og beskedent det så end er. Derfor indstiller partiet lovforslaget til *vedtagelse*.